

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/191/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2325202751
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2325202751.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa matky: C. D. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, právne zastúpená splnomocnencom: AK GG, s.r.o., so sídlom Agátová 25136/15, Galanta, a otca: E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. G. XX/XX, E. – H. I., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky aj otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 25. septembra 2025 č.k. 32P/125/2025-120, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia **zamieta**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým oprávnil otca stýkať sa s maloletým dieťaťom každý párný týždeň v kalendárnom roku v sobotu od 10:00 hod. do 16:00 hod. a v nedeľu od 10:00 hod. do 16:00 hod. s tým, že otec si maloleté dieťa bude preberať aj odovzdávať v mieste bydliska matky, ktorá je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť a zabezpečiť jeho odovzdanie otcovi, ďalej je otec oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v piatok po skončení vyučovania, kedy si maloleté dieťa prevezme v školskom zariadení na adrese E. XXX, E., do 18:00 hod., kedy maloleté dieťa odovzdá matke v mieste bydliska matky, ďalej je otec oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom formou audiovizuálneho kontaktu každú stredu v týždni od 15:00 hod. do 15:30 hod. a matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom formou audiovizuálneho kontaktu riadne pripraviť a zabezpečiť, aby maloleté dieťa malo prístup k zariadeniu s nainštalovanou aplikáciou umožňujúcou audiovizuálny kontakt (videohovor) maloletého dieťaťa s otcom. Zároveň súd rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej sp. zn. 32P/178/2024 a po dobu trvania tohto neodkladného opatrenia sa pozastavuje účinnosť rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 21P/52/2022-740 zo dňa 11.09.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 14CoP/25/2024-1075 zo dňa 28.08.2024, vo výroku č. V, v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. Vo zvyšnej časti návrh matky súd zamietol.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 324 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 2 ods. 1, § 23 ods. 2, § 360 ods. 1, § 367 ods. 1 až 4 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP). Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že matka sa domáhala zmeny styku otca s maloletou nariadením neodkladného opatrenia, tak, že otec bude oprávnený stýkať sa s maloletou každú stredu v kalendárnom roku od 15:00 hod. do 18:00 hod. a to výlučne v Detskom zábavnom centre na adrese J. XXX, B., K. E., X. poschodie za prítomnosti matky do rozhodnutia súdu vo veci samej v konaní 32P/178/2025. V návrhu uviedla, že otec maloletej opakovane a závažne porušil právoplatné súdne rozhodnutia o úprave styku, počas letných prázdnin 2024 dieťa nevrátil v stanovenom termíne, ale až po viac než 11 mesiacoch (27. júna 2025), čím znemožnil matke kontakt s dcérou a porušil nariadené neodkladné opatrenie. Počas tohto obdobia otec tajil miesto pobytu dieťaťa, vedome matku

zavádzal tým, že tvrdil, že sa nachádzajú na Havaji, hoci už boli v Dubaji, a odopieral matke informácie o dieťati aj telefonický kontakt. Až po vyčerpaní finančných prostriedkov sa s dcérou vrátil na Slovensko, no naďalej neprejavuje rešpekt k rozhodnutiam súdov a telefonicky sa maloletej vyjadril, že ak bude chcieť byť s dcérou dlhšie, opäť s ňou odcestuje. Matka má dôvodnú obavu z ďalšieho únosu, keďže otec má pri sebe cestovný doklad dieťaťa a podľa jej informácií predáva byť v Dubaji, čím by si mohol zabezpečiť financie na ďalší dlhodobý pobyt v zahraničí. Zdôraznila, že ona nikdy nebránila kontaktu otca s dcérou, len rešpektovala rozhodnutia súdov, ktoré o styku rozhodli v záujme dieťaťa. Matka má za to, že pôvodná úprava styku už nezodpovedá najlepšiemu záujmu dieťaťa, keďže otec kontakt využíval na nátlak, manipuláciu a dokonca na únos dcéry do zahraničia v rozpore so súdnym rozhodnutím, navyše takmer ročný pobyt v zahraničí negatívne ovplyvnil psychický a sociálny vývin dieťaťa, ktoré sa správa neúctivo, má problémy vo vzťahoch s rovesníkmi a prejavuje známky strachu z otca a snahu mu vyhovieť. Matka stratila akúkoľvek dôveru, že otec bude rešpektovať rozhodnutia súdu alebo nariadené neodkladné opatrenia a obáva sa, že pri styku bez prítomnosti tretej osoby by dcéru opäť manipuloval a navádzal proti nej. Zároveň pretrváva jej obava, že by mohlo dôjsť k opätovnému únosu dieťaťa do zahraničia, dokonca aj do krajín, z ktorých by bol návrat zložitý alebo nemožný, otec sa dokonca otvorene vyjadril, že dcéru opäť unesie. Podľa názoru matky otec únos do Dubaja plánoval dlhodobo a nie je vylúčené, že jeho návrat na Slovensko bol len dočasný a že sa opäť chystá vycestovať s dcérou do inej krajiny, možno aj do takej, odkiaľ by bol návrat ešte ťažší. Preto matka považuje za nevyhnutné styk otca s dcérou dočasne obmedziť ako žiada v návrhu. Otec vo vyjadrení k návrhu matky uviedol, že neplánuje žiadny „únos“ dieťaťa ani vycestovanie mimo Slovenska, plne akceptuje zákaz vycestovania vydaný súdom, rozumie rozhodnutiu súdu vzhľadom na aktuálnu situáciu a matke ponúkol odovzdanie pasu maloletej, čo však neprijala, ak však má matka stále obavy, je ochotný pas zrušiť alebo odovzdať polícii. Otec preto nevidí dôvod obmedzovať svoj kontakt s maloletou ani realizovať ho za prítomnosti tretej osoby alebo na verejnom mieste, keďže obavy matky sú už nedôvodné, otec vycestovanie neplánuje a nie je ani reálne možné vzhľadom na zákaz vycestovania. Otec zdôraznil, že súd zistil, že maloletá nie je traumatizovaná a chce tráviť čas s oboma rodičmi, čo potvrdila aj počas stretnutia s otcom 03.09.2025, zároveň poukázal na opakované citové vydieranie maloletou matkou a na manipulácie, ktorými sa jej snažila vniesť negatívny obraz o otcovi, čo považuje za neprípustné.

3. Súd mal z obsahu spisového materiálu zistené, že rodičia maloletej A. nežijú v spoločnej domácnosti od 01.02.2022, kedy ju matka aj s maloletým dieťaťom opustila. Okresný súd Galanta na návrh matky maloletej rozsudkom č.k. 21P/52/2022-740 zo dňa 11.09.2023 zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, oprávnil oboch rodičov maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 280 eur mesačne a upravil styk otca s maloletou. V odvolacom konaní podali obaja rodičia návrhy na nariadenie neodkladných opatrení, pričom návrh otca súd zamietol a návrhu matky žiadajúcej maloletú zveriť do jej osobnej starostlivosti do právoplatného skončenia konania vo veci samej, odvolací súd vyhovel uznesením č. k. 14CoPno/12/2024-1022 zo dňa 31.07.2024. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 14CoP/25/2024-1075 zo dňa 28.08.2024 potvrdil v napadnutej časti rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 21P/52/2022-740 zo dňa 11.09.2023, o dovolaní otca nebolo zatiaľ rozhodnuté. Aktuálne na OS Galanta prebieha konanie sp. zn. 32P/178/2024 o návrhu matky na zmenu rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, konanie sp. zn. 32P/179/2024 o návrhu matky na zrušenie neodkladných opatrení, a konanie sp. zn. 32P/76/2025 o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a nahradenie súhlasu otca so zápisom a návštevou základnej školy maloletou. Okresný súd dňa 07.07.2025 uznesením č. k. 32P/96/2025 nariadil neodkladné opatrenie, v zmysle ktorého sa styk otca s maloletým dieťaťom počas letných prázdnin v školskom roku 2024/2025 neupravuje a po dobu trvania tohto neodkladného opatrenia sa pozastavuje účinnosť rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 21P/52/2022-740 zo dňa 11.9.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 14CoP/25/2024-1075 zo dňa 28.08.2024, vo výroku č. V, v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom počas školských letných prázdnin. Uznesením č. k. 32P/178/2024-497 zo dňa 10.07.2025 súd začal ex offo konanie o nariadení neodkladného opatrenia za účelom nariadenia zákazu vycestovania otca s maloletým dieťaťom mimo územia SR, a súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým otcovi zakázal vycestovať s dieťaťom mimo územia Slovenskej republiky na krátkodobé pobyty a na dlhodobé pobyty bez písomného súhlasu matky alebo bez rozhodnutia súdu o nahradení súhlasu matky s vycestovaním s maloletým dieťaťom mimo územia SR, pričom neodkladné opatrenie má trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Rozsudkom č. k. 32P/79/2025-101 zo dňa 25.08.2025 tunajší súd udelil matke súhlas namiesto otca so zápisom a s navštevovaním školského zariadenia dieťaťa v ZŠ L. E. v E. od školského roka 2025/2026.

4. Otec v konaní poukazoval na manipulácie a psychický nátlak na maloletú zo strany matky počas prázdnin, kedy nemal styk upravený, uviedol, že prázdniny boli matkou využité na manipuláciu maloletého dieťaťa, nie na budovanie vzťahu medzi matkou a maloletou, opisoval priebeh viacerých udalostí zo septembra 2025, kedy si otec prišiel po maloletú podľa rozsudku, no matka mu ju odmietla odovzdať s odôvodnením, že má obavy z opätovného únosu. Otec tiež spochybnil vierohodnosť a zákonný priebeh údajného výsluchu maloletého dieťaťa na ÚPSVaR Galanta, o ktorom matka hovorila pred policajtmí, podľa otca išlo zo strany matky o účelové konanie na vytvorenie dôkazu pre súd. Zdôraznil, že správanie maloletého dieťaťa nikdy nenasvedčovalo tomu, že by sa ho bálo, čo potvrdzujú aj správy z ÚPSVaR, znalecký posudok, svedkovia a správanie maloletého dieťaťa počas pobytu v Dubaji aj pri výsluchu pred súdom. Dňa 05.09.2025 otec podal na OO PZ Galanta trestné oznámenie za týranie blízkej a zverenej osoby, keďže psychické týranie zo strany matky považuje za zjavné. Žiadal návrhu matky nevyhovieť a prijať opatrenia na ochranu maloletého dieťaťa pred psychickým týraním, vydieraním a vyhrázaním zo strany matky, a navrhol dočasné odňatie maloletej z matkinej starostlivosti. Tvrdí, že matka zneužíva neodkladné opatrenie, ktoré malo dočasne pozastaviť účinnosť rozsudku, na manipuláciu maloletého dieťaťa, a že po tom, čo nezískala plnú pozornosť maloletého dieťaťa, začala používať psychický nátlak a vyhrážky, pričom hrozí aj riziko fyzického násillia. Matka vo vyjadrení k uvedenému označila tvrdenia otca za klamlivé, zavádzajúce a jednostranné, opísala udalosti víkendy 20. - 21.09.2025, ktoré podľa nej prekročili všetky medze a ohrozili psychickú rovnováhu, pocit bezpečia a rodinnú istotu maloletej a sú ďalším dôkazom o nevhodnom ovplyvňovaní a manipulácii maloletej zo strany otca, ktoré matka označila za psychické týranie, keď maloletú najprv presvedčal, že idú len do obchodu, ale následne si ju ponechal celý víkend bez toho, aby o tom informoval matku. Matka spochybňuje úprimnosť otcovho tvrdenia, že neplánuje únos, keďže aj pred odchodom do Dubaja v roku 2024 tvrdil, že tak neurobí. Predajom svojich nehnuteľností si otec môže zabezpečiť prostriedky na ďalší únos maloletej do krajiny, kde nie je justičná spolupráca so Slovenskom. Preto považuje riziko opakovaného únosu za reálne, otec dlhodobo nerešpektuje autoritu súdu, cynicky pristupuje k potrebám maloletej a neumožňuje jej dostatočný kontakt s matkou, na ktorú je podľa znaleckého psychologického posudku z roku 2024 primárne citovo naviazaná. Otec v ďalšom vyjadrení vyvracia tvrdenia matky a opisuje situácie inak, podľa neho počas víkendu u otca všetko prebehlo v poriadku a maloletá bola veľmi šťastná, že majú čas pre seba. Z tohto dôvodu je podľa neho zjavné, že na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky nie je žiaden dôvod. Otec dňa 25.09.2025 predložil súdu originál cestovného pasu maloletého dieťaťa do spisu.

5. Súd prvej inštancie mal obsahom spisu dostatočne osvedčené, že sú tu dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak nie v takom rozsahu, ako to matka žiadala. Na základe doterajších rozhodnutí súdu je t.č. upravený rozsudkom č.k. 21P/52/2022-740 zo dňa 11.09.2023 styk otca s maloletou (bežný styk, ako aj špeciálna úprava styku) a to tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každý páry týždeň v kalendárnom roku od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod., každú stredu v týždni v kalendárnom roku od 15:00 hod. do 18:00 hod., počas letných školských prázdnin každý rok od 01.07. od 09:00 hod. do 15.07. do 18:00 hod. a od 15.08. od 09:00 hod. do 31.08. do 18:00 hod., počas Vianočných sviatkov každý páry kalendárny rok od 24.12. od 16:00 hod. do 27.12. do 18:00 hod. a každý nepáry kalendárny rok od 31.12. od 10:00 hod. do 05.01 nasledujúceho roka do 18:00 hod. s tým, že otec si dieťa preberá aj odovzdáva v mieste bydliska matky. Z návrhu matky a z konaní vedených pred týmto súdom (najmä 32P/178/2024) mal súd preukázané, že otec v roku 2024 pred plánovanou dovolenkou v termíne od 11.07.2024 do 18.07.2024 požiadal matku o vydanie notársky overeného splnomocnenia na sprevádzanie maloletého dieťaťa do zahraničia, konkrétne na Maldivy. Matka toto splnomocnenie v dobrej viere poskytla. Otec bol podľa vtedy účinného rozhodnutia o úprave styku povinný dieťa dňa 18.07.2024 do 18:00 hod. riadne odovzdať v mieste bydliska matky, napriek tomu v ten deň o 17:18 hod. prostredníctvom SMS správy oznámil matke, že maloleté dieťa nevráti, pričom ako dôvod uviedol, že dieťa sa nechce k matke vrátiť. Až tesne pred návratom otca s maloletou bol matke umožnený obmedzený telefonický kontakt s maloletým dieťaťom, pričom samotné fyzické odovzdanie maloletého dieťaťa do starostlivosti matky sa uskutočnilo až dňa 27.06.2025, teda po viac ako jedenástich mesiacoch. V uvedenom období bola matke fakticky znemožnená osobná i pravidelná komunikácia s maloletou, a to z dôvodov uvádzaných ocom, že maloleté dieťa údajne odmieta kontakt s matkou. Po návrate maloletej na Slovensko tunajší súd vydal rozhodnutie, ktorým otcovi zakázal vycestovať s maloletým dieťaťom mimo územia Slovenskej republiky na dlhodobé pobyty bez písomného súhlasu matky alebo bez rozhodnutia súdu o nahradení súhlasu matky s vycestovaním s maloletým dieťaťom mimo územia Slovenskej republiky, pričom neodkladné opatrenie má trvať do právoplatného

skončenia konania vo veci samej. Súčasne súd neodkladným opatrením nariadil, že počas letných prázdnin 2025 sa styk otca s maloletou neupravuje. Súd v tomto konaní, ako aj v konaniach vedených na tunajšom súde, najmä pod sp. zn. 32P/178/2024, mal preukázané, že vzťahy medzi rodičmi sú aktuálne konfliktné a vyhrotené. Matka po udalostiach uplynulého roka otcovi nedôveruje, opakovane vo svojich vyjadreniach uvádza, že otec maloletú manipuluje a vyjadruje obavu, že by ju mohol opätovne uniesť mimo územie Slovenskej republiky. Otec na druhej strane trvá na tom, aby styk naďalej prebiehal v zmysle právoplatného rozhodnutia, a v konaní sp. zn. 32P/178/2024 zároveň navrhol, aby súd zveril maloletú do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Otec tvrdí, že v domácnosti matky sa nachádza psychologicky nevhodné prostredie pre maloletú a že matka maloletú ovplyvňuje, aby odmietala styk s otcom. Zo zistení súdu vyplýva, že styk otca s maloletou od septembra 2025 opätovne prebieha v zmysle právoplatného rozsudku, až na niekoľko odchýlok, kedy maloletá vyjadrila vôľu zostať u matky.

6. Súd rozhodol o dočasnom upravení styku otca s maloletou tak ako vyplýva z výroku, pričom prihliadol predovšetkým na skutočnosť, že otec s maloletým dieťaťom odcestoval v septembri 2024 mimo územia Slovenskej republiky na obdobie presahujúce jedenásť mesiacov, čím znemožnil osobný kontakt maloletej s matkou. Napriek tomu, že otec vo svojich vyjadreniach deklaroval, že obdobné konanie v budúcnosti už nevykoná, súd má za to, že toto jeho predchádzajúce konanie je dostatočným dôvodom na obavu, že k podobnému úkonu by mohlo dôjsť opätovne. Ani pred odchodom maloletej do Dubaja v roku 2024 otec neavizoval žiadny zámer vycestovať s maloletou, pričom tento krok podnikol bez predchádzajúcej dohody s matkou. Otec síce podľa jeho vyjadrení považoval svoje konanie za súladné so záujmom maloletej, avšak súd sa s týmto názorom otca stotožňuje. Odcestovanie rodiča s maloletým dieťaťom do zahraničia na takéto dlhé obdobie bez súhlasu druhého rodiča a bez možnosti osobného kontaktu s ním, nemožno považovať za konanie v najlepšom záujme dieťaťa. Maloleté dieťa má právo na pravidelný kontakt s oboma rodičmi, pričom v danom prípade bolo nepochybne preukázané, že maloletá mala vybudovaný blízky vzťah tak k matke ako aj k otcovi a akýkoľvek úkon v rozpore s právom alebo súdnym rozhodnutím, ktorý tento vzťah narúša alebo obmedzuje, nemôže byť v jej záujme. Súd preto vyhodnotil, že otec si v plnom rozsahu neuvedomuje dôležitosť a nezastupiteľnú úlohu matky ako druhého rodiča v živote maloletej. Súd tiež prihliadol na to, že otec vo svojich vyjadreniach opakovane uvádza, že matka vytvára pre maloletú psychologicky nevhodné prostredie a manipuluje ju, aby odmietala styk s otcom. Práve tieto dôvody boli podľa otca podnetom na jeho predchádzajúci odchod do zahraničia, preto nie je istota, že by k takémuto konaniu nemohlo dôjsť aj v budúcnosti. Z tohto primárneho dôvodu považoval súd za nevyhnutné upraviť styk otca s maloletou formou neodkladného opatrenia, a to v zúženom rozsahu oproti aktuálnemu právoplatnému rozsudku. Súdom nastavený časový rámec je primeraný a dostatočný na realizáciu spoločných aktivít otca a maloletej, pričom zároveň zabezpečuje, že matka má pravidelný prehľad o tom, kde sa maloletá nachádza a čo sa s ňou deje, keďže otec je povinný ju po skončení styku v stanovenom čase odovzdať späť. Súd zároveň nevidel dôvod na obmedzenie styku v takom rozsahu, ako to navrhovala matka, keďže bolo preukázané, že maloletá má k otcovi blízky vzťah, naďalej sa s ním stretáva a prejavuje vôľu tráviť s ním čas. Súd zároveň konštatoval, že výkon styku za prítomnosti oboch rodičov nepovažuje za vhodný, keďže vzťahy medzi rodičmi sú vysoko konfliktné a táto ich vzájomná tenzia sa prenáša aj na maloletú. Zo zistení súdu vyplýva, že maloletá pravdepodobne zažíva konflikt lojality, pred každým z rodičov uvádza zjavne to, čo daný rodič chce počuť, a v prítomnosti rodičov prejavuje neistotu a stres. Spoločný styk za prítomnosti matky by preto mohol v maloletej vyvolávať pocity nervozity, obavy či strachu, čo súd nepovažuje za prospešné pre jej psychický vývoj. S prihliadnutím na školské povinnosti maloletej aj skutočnosť, že súd zrušil respávanie maloletej u otca a upravil víkendový styk tak, že maloletá bude viac cestovať - jeden víkend v sobotu a nedeľu a v druhý nepárny týždeň v piatok - súd uznal za vhodné, aby styk v stredu prebiehal prostredníctvom audiovizuálneho zariadenia. Tento spôsob umožní maloletej plniť si školské povinnosti, zníži jej fyzickú a psychickú záťaž z častého cestovania a zároveň zachová pravidelný kontakt s otcom aj počas školského týždňa. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť, vrátane jeho psychickej prípravy a je povinná zabezpečiť odovzdanie maloletej otcovi v mieste bydliska matky, pri audiovizuálnom styku je povinná zabezpečiť prístup dieťaťa k zariadeniu s nainštalovanou aplikáciou umožňujúcou videohovor s otcom. Súd zároveň konštatoval, že otec dňa 25.09.2025 odovzdal originál cestovného pasu maloletého dieťaťa do spisu v tomto konaní pre účely nahliadnutia súdu, a teda toho času s týmto cestovným pasom otec nedisponuje. Pre zrejmosť súd pripomenul, že toto rozhodnutie upravujúce styk otca s maloletým dieťaťom má prednosť pred bežným stykom ako aj špeciálnym stykom upraveným rozhodnutím Okresného súdu Galanta č. k. 21P/52/2022 - 740 zo dňa 11.9.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 14CoP/25/2024 - 1075 zo dňa 28.08.2024.

7. Proti tomuto uzneseniu podali odvolania obaja rodičia. Otec vytyka súdu, že rozhodnutia vychádza z nesprávnych skutkových zistení a tiež je nedostatočne odôvodnené. Otec v žiadnom konaní nikdy neuviedol, že dôvodom jeho odchodu do zahraničia bolo správanie matky spočívajúce vo vytváraní psychologicky nevhodného prostredia a v manipulácii maloletej k odmietaniu styku s otcom. Otec iba poukázal na to, že matka sa takto správa a aj správala v období pred pobytom v Dubaji, čo uviedla okrem iných dôvodov k odmietavému postoju maloletej voči matke. Dôvodom ich zotrvania v Dubaji bol výlučne zlý psychický stav maloletej, jej prosba aby tam zostali, strach z matky a predovšetkým jej odmietanie akéhokoľvek kontaktu s matkou. Súd teda ako primárny dôvod na úpravu styku uvádza tvrdenie, ktoré otec nikdy neuviedol. Súd namiesto toho, aby sa zaoberal otázkou, či k takémuto nesprávne spravaniu matky skutočne dochádza a aký je jeho dopad na maloletú, presúva ťažisko hodnotenia na špekulatívnu obavu z otcovho údajného budúceho konania. Pokiaľ ide o obavu z odchodu do zahraničia už súd správne konštatuje, že otec má zákaz vycestovania s maloletou do zahraničia, nedisponuje jej pasom, rešpektoval pred obnovením kontaktu s maloletou návrh matky, aby sa stretli v herni v Galante a rešpektoval aj prítomnosť matky na stretnutí. Opatrenia, ktoré súd urobil po ich návrate, mali všetky smerovať k tomu, aby boli matkine prípadné obavy pred opätovným odcestovaním s maloletou rozptýlené a aby matka bola motivovaná umožňovať otcovi styk v zmysle právoplatného rozhodnutia. V každom rozhodnutí však súd zároveň konštatoval, že je tiež potrebné po istom prechodnom období obnoviť stretnutia maloletej s otcom. Okresný súd Galanta v neodkladnom opatrení sp. zn. 32P/96/2025 zo dňa 07.07.2025, ktorým pozastavil účinnosť rozsudku vo výroku V. v časti úpravy styku otca s maloletou počas školských letných prázdnin, súd okrem iného v odôvodnení uviedol, že zároveň týmto rozhodnutím nedochádza k obmedzeniu styku otca s maloletým dieťaťom ako takému, a tento je možné realizovať za predpokladu vzájomnej dohody rodičov. Zároveň súd apeloval na oboch rodičov, aby si boli vedomý práv maloletého dieťaťa a svojich povinností a aby rešpektovali právo dieťaťa na udržovanie pravidelného kontaktu a vzťahu s oboma rodičmi. Neodkladným opatrením Okresného súdu Galanta zo dňa 10.07.2025 sp. zn. 32P/178/2024 súd zakázal otcovi vycestovať do zahraničia s maloletou, kde tiež súd uviedol, že predpokladá, že pri uvedenom autoritatívnom rozhodnutí matka bude ochotnejšia spolupracovať ohľadne realizácie styku otca s maloletým dieťaťom (najmä bez obáv, že by došlo zo strany otca k zopakovaniu situácie z roku 2024).

8. Ďalej uviedol, že dňa 29.05.2025 ho kontaktovala vyššia súdna úradníčka telefonicky a oznámila mu, že súd ide rozhodovať o neodkladnom opatrení matky a či je otec ochotný odovzdať pas maloletej súdu, na čo otec oznámil, že pas prinesie, predpokladajúc, že už nebude existovať žiadny dôvod na údajné obavy matky a tiež tým preukáže súdu, že s maloletou neplánuje nikam vycestovať. Nie je zrejmé (odhliadnuc od nesprávnosti procesného postupu – telefonickej výzvy na odovzdanie pasu), prečo súd konštatuje, že otec odovzdal originál cestovného pasu maloletej do spisu pre účely nahliadnutia súdu. Otec odovzdal pas preto, aby preukázal, že sa nechystá s maloletou odcestovať. Aktuálne pasom nedisponuje a tento je stále v držbe súdu. Otec zdôrazňuje, že so súdom od začiatku spolupracoval a komunikoval aj počas ich pobytu v zahraničí. Voči uzneseniu o zákaze vycestovať sa neodvolal a na telefonickú výzvu súdu v priebehu dvoch hodín pas maloletej priniesol. Je teda nepochopiteľné, že súd v uznesení argumentuje pretrvávajúcou obavou z únosu, hoci boli zabezpečené všetky opatrenia, aby to prakticky ani nebolo možné. Na pojednávaní dňa 18.08.2025 sa sudkyňa vyjadrila, že podľa jej názoru nenastala žiadna zmena pomerov od vydania posledného právoplatného rozsudku, a otec teda nevidí dôvod na zmenu aktuálneho právoplatného rozhodnutia vo veci. Pokiaľ súd v rozhodnutí uvádza, že otec si neuvedomuje dôležitosť a nezastupiteľnú úlohu matky v živote dieťaťa, otec podotýka, že práve matka od začiatku prvého konania systematicky obviňuje otca a usiluje sa o obmedzenie jeho kontaktu s dcérou na minimum. Naopak, otec vo všetkých podaniach poukazuje na potrebu, aby maloletá mala možnosť byť v rovnakej miere s oboma rodičmi, ktorá túžba vyplýva z každého jej vyjadrenia.

9. Pokiaľ ide o rozsah styku určený napadnutým uznesením, odvolateľ má za to, že nie je dostatočný pre realizovanie akýchkoľvek aktivít s maloletou a to aj vzhľadom na vzdialenosť ich bydlísk, keďže len jedna cesta im zaberie 40 – 45 minút, a počas piatkov viac času strávia v aute, než nejakou spoločnou aktivitou. Argumentácia súdu ohľadom ním nastaveného časového rámca sa javí otcovi nelogická. Ak má matka vedieť kde sa maloletá nachádza a čo sa s ňou deje, je v zásade irelevantné, či ide o 6 hodín počas dňa, alebo o víkend s dvomi prespaniami. Pokiaľ ide o videohovor, jeden deň v týždni je menej ako matka navrhla otcovi pred vydaním tohto neodkladného opatrenia, ktorá mu navrhovala videohovor v pondelky a štvrtky o 13:00 hod. súd mal o tejto dohode vedomosť a napriek tomu obmedzil aj otcov kontakt s maloletou cez videohovory bez uvedenia dôvodu. V súvislosti s uložením matke povinnosti zabezpečiť

videohovor medzi otcom a maloletou každú stredu, otec podotýka, že rovnakým spôsobom by bolo možné v prípade nevyhnutnosti uložiť otcovi povinnosť poskytnúť matke krátku správu, alebo umožniť videohovor s maloletou počas víkendov s prespaniami, aby matka mala prehľad a nie je preto žiadny racionálny dôvod obmedziť styk tak, že sa vylúči prespanie. Súd sám vo svojom uznesení konštatuje, že od septembra 2025 styk otca s maloletou opätovne prebieha v zmysle právoplatného rozsudku až na niekoľko odchýlok, kedy maloletá prejavila vôľu zostať u matky. Za týchto okolností nie je zrejmé z akého dôvodu považuje súd za potrebné styk zúžiť, zvlášť keď je preukázaný blízky vzťah maloletej k otcovi. Takéto zúženie styku nie je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa aj vzhľadom na skutočnosť, že sama maloletá sa opakovane vyjadrila, že doterajší rozsah styku považuje za nedostatočný. V priebehu septembra 2025 sa navyše preukázalo, že v čase keď bola u otca, nikam neodcestovali.

10. Otec tiež namieta selektívne nazeranie na konanie rodičov zo strany súdu. Počas leta 2024, keď sa maloletá nachádzala v domácnosti otca a dlhodobo odmietala matku, tak súd konštatoval, že sú tým spochybnené rodičovské kompetencie otca, nakoľko nedokáže presvedčiť maloletú ísť za matkou, pričom v tom čase mal dôkazy, že maloletá skutočne ísť nechce (policajné správy, psychologickú správu). Naopak, keď maloletá nešla podľa právoplatného rozsudku k otcovi, súd konštatuje, že ide o vôľu dieťaťa a rodičovské kompetencie matky nespochybňuje, navyše zúži styk otca s dieťaťom. To, že matka tým viackrát porušila právoplatné rozhodnutie súdu, ani len nespomenul v uznesení. Pokiaľ súd argumentuje, že táto zmena má znížiť fyzickú a psychickú záťaž maloletej spôsobenú cestovaním, tak pravý opak logicky vyplýva zo samotného obsahu uznesenia. Maloletá bude v priebehu dvoch týždňov cestovať trikrát, pričom ale v párnom týždni dva dni po sebe. Maloletá sa nikdy nevyjadrila, že by kvôli cestovaniu nechcela ísť k otcovi. Je to pritom práve maloletá, ktorá neustále požaduje, aby pri spoločnom kontakte v akomkoľvek časovom rozsahu išli domov do E.. Súd mal preukázané vyjadrením otca k návrhu a doloženými dôkazmi, že matka v návrhu klamala, dokonca mal preukázané, že už v predošlom rozhodnutí o neodkladnom opatrení, resp. o zamietnutí návrhu otca na jeho zrušenie, súd odôvodnil rozhodnutie na základe preukázaných klamlivých tvrdení matky, ktoré skutočnosti súd nebral pri aktuálnom rozhodovaní do úvahy. Otec žiada, aby si odvolací súd vyžiadal zo spisu OS Galanta sp. zn. 32P/178/2024 zvukový záznam z vylúču maloletej zo dňa 21.07.2025 a aby súd vychádzal aj z tohto autentického prejavu maloletej v záujme objektívneho posúdenia jej názoru a vôle. Pohovor bol vykonaný zákonnou sudkyňou v prítomnosti kolíznej opatrovníčky potom, ako maloletá takmer celý mesiac bola v starostlivosti matky a otec s ňou nemal žiadny osobný kontakt, teda vyjadrenia maloletej na tomto pohovore nemôžu byť nijako otcom ovplyvnené. Otec s poukazom na uvedené žiada, aby súd názor maloletej rešpektoval a nerozhodoval v rozpore s ním. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a návrh matky v celom rozsahu zamietol.

11. Matka v podanom odvolaní namietala nesprávne skutkové závery a nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala nato, že svoj návrh podala z dôvodu, že môže dôjsť znova k únosu maloletej A. a to akonáhle otec predá svoje nehnuteľnosti a príde k majetku, teda ďalší únos maloletej nie je možné vylúčiť, ba je to vysoko pravdepodobný scenár, nakoľko otec sa nevie zmieriť s tým, že maloletá nebola zverená do jeho osobnej starostlivosti, alebo minimálne do striedavej starostlivosti a ani s tým, že ho matka dieťaťa opustila a má nového partnera. Zo strany otca je dokonca možné predpokladať, že si pre únos zvolí nateraz inú destináciu s nižšími životnými nákladmi a destináciu nespoločujúcu s justičnými orgánmi SR. Nie je žiadna záruka, že by k novému únosu nedošlo. Na únos maloletej do Dubaja nemal povolenie, využil len súdom nariadený styk s maloletou a nevrátenie dieťaťa odôvodnil tým, že maloletá sa vrátiť k matke nechcela, čo sa preukázalo ako obrovské klamstvo, ktoré poprela samotná maloletá. Otec stále využíva styk s dcérou na to, aby ju ovplyvňoval a proti matke manipuloval, každým stretnutím sa snaží narúšať vzťah maloletej s matkou, rozpráva jej veci, ktoré majú vyvolať odpor voči matke. Nedávno po tom, čo maloletá znovu odmietla ísť k nemu domov, otec maloletej sľúbil, že ju vezme len do obchodu a potom ju vrátiť matke, avšak napriek prísľubu ju vzal na celý víkend k sebe domov, hoci jeho odôvodnenie, že si to maloletá A. želá, sa neskôr ukázalo ako nepravdivé. Otec je stále schopný klamať matke aj vlastnému dieťaťu a vykonáva svoje právomoci rodiča vo svojom záujme.

12. Matka ďalej vytyka súdu, že predmetné rozhodnutie nehľadí na záujmy maloletej, keďže cestuje s otcom do E. a späť každý nepárny piatok a v každom párnom týždni sa to deje v sobotu aj v nedeľu. Maloletá tak cez párný víkend minimálne 4 hodiny trávi v aute a v piatok 2 hodiny. Tým nemá ani jeden celý víkend voľný, aby mohla ísť s matkou niekde na výlet. Styk nariadený týmto uznesením je ešte horší ako by bol ten pôvodný, nakoľko tam nebolo toľko obmedzených víkendov a toľké cestovanie. Otec má každý druhý víkend bez prespatia možnosť ovplyvňovať počas styku maloletú, táto sa potom vracia

rozrušená, čiže to, či je styk aj s prespatím alebo nie, je úplne jedno. Jednoducho ten styk je umožnený, pričom únos maloletej je možný aj v piatok, aj v sobotu, aj v nedeľu, navyše je maloletá vystavená neustálenému stresu a tlaku zo strany otca, ktorý ju manipuluje. Na základe uvedeného matka navrhla, aby odvolací súd oprávnil otca stykať sa s maloletou v zmysle matkinho návrhu až do rozhodnutia vo veci samej.

13. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že je to práve matka, ktorá sa nevie vyrovnáť s minulosťou a nie on. Práve matka sa snažila o obnovenie vzťahu s ním a keď zistila, že sa jej to nepodarí, snaží sa aspoň získať kontrolu nad jeho životom nepriamo a to prostredníctvom maloletej. Uvedený vzorec správania je formou emocionálnej manipulácie, ktorého cieľom nie je ochrana dieťaťa, ale udržanie moci a kontroly nad druhým rodičom. Keďže aktuálne upravená starostlivosť dieťaťu ubližuje, snahou otca je túto situáciu zvrátiť. Maloletá dlhodobo nesie nastavený režim styku ťažko, opakovane vyjadruje smútok z odlúčenia a nedostatočný styk s otcom jej spôsobuje psychickú ujmu. Dôvodom podania návrhu na súd matkou nie je ochrana dcéry, ale strach matky zo straty kontroly nad maloletou, keďže si uvedomuje silný citový vzťah maloletej k otcovi. Skutočnosť, že maloletá sa po návrate k matke javí smutná alebo bez nálady, nie je dôsledkom manipulácie zo strany otca, ale je zjavne odrazom toho, že súčasný rozsah styku jej nepostačuje. V ďalšom otec opisuje jeho verziu situácie pri odovzdávaní dieťaťa, kedy samotná maloletá žiadala, aby s otcom išla domov a počas víkendu vyjadrila želanie zostať dlhšie. Následné napätie pri príchode po školskú tašku bolo výsledkom nátlaku matky, ktorá pred dieťaťom opakovane vyvoláva obavy o vlastné zdravie a tvrdí, že sa jej niečo stane, ak bude A. s otcom. Obdobné citové vydieranie maloletej je možné vidieť aj v deň výsluchu maloletej na chodbe OS Galanta, o čom má informácie aj kolízny opatrovník. Takéto správanie u dieťaťa logicky vyvoláva úzkosť a zmätenosť, keďže cíti zodpovednosť za zdravotný stav matky. Celá situácia sa pritom odohrala v čase, keď mal otec právoplatne určený styk s maloletou. Takéto konanie matky malo byť vyhodnotené ako sponchybnenie jej rodičovských kompetencií. Keďže styk sa napokon uskutočnil a otec s dcérou strávil spoločný víkend aj s prespatím, neexistoval dôvod na zásah súdu formou neodkladného opatrenia, pričom maloletá bolo odovzdaná matke, po nátlaku matky na dcéru, dokonca ešte pred stanoveným termín. Otec nijako neporušil súdne rozhodnutie (naopak matka áno), otec rešpektuje aj vydané neodkladné opatrenie o zákaze vycestovania a tiež dobrovoľne odovzdal dcérin pas súdu, pričom tento pas matka predtým odmietla na jeho výzvu prevziať. Údajné obavy matky z únosu sú preto neopodstatnené a účelové. Z uvedených dôvodov na svojom odvolaní zotrval.

14. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca odmietla jeho argumentáciu odmieta a plne sa pridržiavala svojich vyjadrení. Poukázala na obsah článku z portálu M., v ktorom článku otec ako raper pod svojím pseudonymom H. poskytol rozhovor pre tento portál pod titulom „N. uniesol dcéru do Dubaja. Nechcel som sa nikomu pomstiť. Neskrývali sme sa, žili sme tam normálny život (rozhovor)“. Matka opisuje podrobne udalosti z polovice júla 2024, kedy jej otec maloletú A. neodovzdal ani jej neumožnil ju vidieť, či porozprávať sa s ňou a na druhý deň jej v sms správe uviedol, že maloletú jej nevráti. Matka opisuje ako nemala informácie, kde sa maloletá nachádza a či je v poriadku, a až 29.09.2024 poslal matke správu, že sa aktuálne nachádzajú v Dubaji a že na Slovensko sa už neplánujú vrátiť. Matka poukazuje na to, že tvrdenia otca uvádzané vo vyššie označenom článku sú klamstvom ako aj väčšina vyjadrení otca. V ďalšom matka cituje otcovu pieseň „hliadky klopú na dvere, schovávaš sa pod stolom“ a poukazuje na jej klamlivý obsah. Navyše podľa nej z uvedeného textu piesne vyplýva, že na únos maloletej A. si vybral práve Dubaj z dôvodu, že v tejto krajine neplatia súdne rozhodnutia a medzinárodná spolupráca je obmedzená. Matka rozoberá ďalšie verše piesne a predostiera súdu vlastný výklad, podľa nej je z tejto piesne zrejmé, že je opäť schopný uniesť maloletú A. za oceán a ak sa tak rozhodne, nezabránia mu v tom súdne rozhodnutia ani zákazy. Práve návrh matky v predmetnom súdnom konaní ako aj v súdnom konaní o úprave práv a povinností tomu majú zabrániť. Preto matka žiada, aby odvolací súd upravil styk v zmysle jej návrhu. Súčasťou uvedeného vyjadrenia je aj video doručené na elektronických nosičoch.

15. Kolízny opatrovník sa k podaným odvolaniam nevyjadril.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými subjektami (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania,

iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zmeniť.

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, odôvodnenie napadnutého uznesenia i argumenty účastníkov konania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne vyhodnotil v danej veci naplnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým matka žiadala obmedziť úpravu styku otca s maloletou na čas do rozhodnutia vo veci samej a upravil ich styk spôsobom vyplývajúcim z bodu 1. tohto uznesenia.

18. Zákonná úprava konania o neodkladných opatreniach (§ 324 a nasl. CSP v spojení s § 2 ods. 1, § 360 a nasl. CMP), vyžaduje na nariadenie neodkladného opatrenia ako formy procesnej ochrany v konaniach súdu o starostlivosti o maloletých zásadne potrebu bezodkladne upraviť pomery účastníkov (§ 325 ods. 1 CSP). Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.11.2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012, ktoré sa síce týka predbežných opatrení, avšak vzhľadom na obdobnú právnu úpravu je aktuálne aj vo vzťahu k neodkladnému opatreniu). Spravidla to znamená, že súd vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti.

19. V prejednávanvej veci súd prvej inštancie, majúc za to, že bola osvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, zúžil styk otca s maloletou A. tak, že ho oprávnil stykať sa s ňou každý páry týždeň v sobotu od 10:00 hod. do 16:00 hod. a v nedeľu od 10:00 hod. do 16:00 hod. a každý nepáry týždeň v piatok po skončení vyučovania do 18:00 hod., a tiež formou audiovizuálneho kontaktu každú stredu od 15:00 hod. do 15:30 hod. až do právoplatného skončenia konania vo veci samej sp. zn. 32P/178/2024 a po dobu trvania tohto neodkladného opatrenia súd pozastavil účinnosť rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 21P/52/2022-740 zo dňa 11.09.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 14CoP/25/2024-1075 zo dňa 28.08.2024 vo výroku o úprave styku otca s maloletou, v zmysle ktorého je inak otec oprávnený stykať sa s maloletou každý páry týždeň od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod., každú stredu v týždni v kalendárnom roku od 15:00 hod. do 18:00 hod., ako aj presne vymedzeným osobitným spôsobom počas sviatkov a prázdnin. Týmto súd čiastočne vyhovel návrhu matky a vo zvyšku jej návrh zamietol. Odvolací súd však po preskúmaní napadnutého uznesenia, podaných odvolaní ako aj celého obsahu spisového materiálu, nezdiera názor prvoinštančného súdu v danej veci.

20. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine. Dieťa má teda zákonom garantované právo byť vychovávané oboma rodičmi, a to aj v prípade, ak rodičia spolu nežijú. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má preto právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, osobne sa o dieťa starať a budovať citové a rodinné väzby s ním, nakoľko stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Prvoradým hľadiskom akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa).

21. V danom prípade odvolací súd pri rozhodovaní o návrhu matky vzal teda do úvahy právo maloletého dieťaťa na pravidelný a pokiaľ možno rovnocenný kontakt s oboma rodičmi, pričom zároveň musel vychádzať zo skutkových okolností prípadu a z účelu neodkladného opatrenia ako inštitútu slúžiacemu výlučne k ochrane práv účastníka v prípade konkrétneho ohrozenia. Matka svoj návrh opiera o tvrdenie, že maloletej hrozí zo strany otca únos do zahraničia, pričom vychádza z udalosti, ktorá sa odohrala v minulosti, kedy otec odcestoval bez vedomia a súhlasu matky v septembri 2024 do Dubaja a na obdobie presahujúce 11 mesiacov znemožnil matke osobný kontakt s maloletou.

22. V danom prípade súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil osvedčenie nalievavého dôvodu a hrozby opísanej ujmy na právach maloletej. Podľa názoru odvolacieho súdu matka v návrhu neosvedčila, že by maloletej reálne hrozil v súčasnosti únos zo strany otca. Je síce nepochybné preukázané, že v minulosti k matkou opísanému protiprávnemu konaniu zo strany otca došlo, uvedená skutočnosť sama osebe ale nezakladá dostatočný dôvod na pretrvávajúcu obavu z podobného konania otca aj v budúcnosti. Tvrdenia matky o tom, že otec má v úmysle opätovne uniesť maloletú do zahraničia (dokonca hrozí výber takej destinácie, u ktorej neexistuje medzinárodná spolupráca so SR a návrat maloletej bude zložitý) otec v konaní dôrazne poprel. Matka svoje tvrdenia o uvedených plánoch otca neosvedčila žiadnym relevantným dôkazom (text piesne naspievanej otcom maloletej pod jeho pseudonymom rapera H., resp. obsah článku zverejnený na portáli M., pod titulom „N. uniesol dcéru do Dubaja. Nechcel som sa nikomu pomstiť. Neskrývali sme sa, žili sme tam normálny život (rozhovor)“, za takýto dôkaz považovať nemožno, pretože z uvedeného obsahu sotva možno vyvodit' takýto zámer otca, ktorý by predstavoval pre maloletú bezprostrednú hrozbu opísanú matkou) a skutočnosť, že otec disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami je bez ďalších dôkazov irelevantná. Na druhej strane otec svoje tvrdenie o tom, že žiadne podobné kroky nezvažuje podložil tým, že súdu odovzdal cestovný pas maloletej. Súd pri rozhodovaní o návrhu matky musel vziať do úvahy okrem existencie (pre matku nepochybné traumatizujúcej udalosti z roku 2024) aj ostatné okolnosti prípadu, a to nielen vzťahy medzi rodičmi navzájom a vzťahy maloletej ku každému z nich, ale aj opatrenia, ktoré už odvetdy súdy prijali práve za účelom zabránenia tomu, aby sa podobná situácia mohla zopakovať a to konkrétne súdom vydaný zákaz vycestovania s maloletou do zahraničia a vyššie spomínané vyžiadanie odovzdania pasu maloletej do dispozície súdu, kde sa nachádza doposiaľ.

23. Z charakteru inštitútu neodkladného opatrenia je zrejmé, že úspešný môže byť len taký navrhovateľ neodkladného opatrenia, ktorý osvedčí hrozbu bezprostrednej ujmy pričom riešenie aktuálnej situácie neznesie odklad a zároveň práve navrhovaným spôsobom možno dosiahnuť odvrátenie hrozjacej ujmy. Súčasne vo veciach týkajúcych sa maloletých detí musí byť naplnená všeobecná podmienka, že takúto neodkladnú úpravu vyžaduje najlepší záujem maloletého dieťa.

24. Vyhodnotiac výsledky vykonaného skráteného dokazovania treba konštatovať, že danom prípade neboli naplnené zákonné predpoklady pre vyhovieu návrhu matky a to ani čiastočne. Na jednej strane je pravda, že deklaráciám otca, popierajúceho akékoľvek podobné úmysly s maloletou aké zrealizoval v roku 2024, sotva možno pripisovať vysokú vierohodnosť a sám otec by mal počítať so stratou kredibility po jeho nevhodnom konaní, ktoré logicky musí viesť i u súdu k vyššej obozretnosti k budúcemu prístupu otca k výkonu rodičovských práv k maloletej a k rešpektovaniu súdnych rozhodnutí. Na druhej strane neodkladné opatrenia nemôžu slúžiť ako nástroj pomsty za minulé pochybenie rodiča, ale môžu byť nariadené len vtedy, keď je osvedčená ich reálna potreba v záujme zabránenia hrozjacej ujmy, a v prejednávanej veci tomu tak nie je. Odvolací súd nevidel potrebu navrhovanej neodkladnej úpravy, pretože absencia bezprostrednej hrozby je medzičasom zabezpečená inými prostriedkami, keď ako je uvedené vyššie, jednak otec nedisponuje pasom maloletej a jednak v konaní, ktoré súd začal ex offo pod sp. zn. 32P/178/2024, súd v júli 2025 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým otcovi zakázal vycestovať s maloletou A. mimo územia Slovenskej republiky na krátkodobé pobyty a tiež súd otcovi zakázal vycestovať s maloletou A. mimo územia Slovenskej republiky na dlhodobé pobyty bez písomného súhlasu matky alebo bez rozhodnutia súdu o nahradení súhlasu matky s vycestovaním s maloletým dieťaťom mimo územia Slovenskej republiky, s tým, že neodkladné opatrenie má trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

25. V konaní teda odvolací súd nezistil relevantný dôvod pre také reštriktívne opatrenia aké matka žiadala. Na základe rozsudku je zabehnutý spôsob stretávania otca s maloletou, na ktorý je aj maloletá A. zvyknutá. Obmedzovanie jeho styku s maloletou dcérou do skončenia konania vo veci samej predstavuje výrazné obmedzenie rodiča pri výchove a osobnej starostlivosti a je spôsobilé vážne narušiť vzťah otca s maloletou. Skutočnosť, že otec sa zachoval voči matke podobným spôsobom (keď sám necitlivo odňal matke možnosť vykonávať počas dlhého obdobia jej základné rodičovské práva) neoprávňuje súd pre prijatie záver o dôvodnosti návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ak zákonné podmienky inak pre to splnené neboli.

26. Nebolo totiž možné opomenúť ani ostatné, zo spisu vyplývajúce relevantné skutočnosti, ako vzťah maloletej k otcovi, ktorý je veľmi silný. Otec sa s maloletou, napriek tomu, že dieťa je zverené do osobnej starostlivosti matky, doposiaľ pravidelne a intenzívne stýkal, a maloletá má k nemu preukázateľne silné

citové väzby, ktoré je potrebné v jej najlepšom záujme podporovať, nie potláčať a brániť ich ďalšiemu budovaniu a upevňovaniu. Prítomnosť matky pri ich stretnutiach, ako to táto požaduje, je v danom prípade nielen neopodstatnená, ale vzhľadom na konfliktný vzťah medzi rodičmi dieťaťa i nevhodná, keďže by bezdôvodne obmedzovala práva otca a bránila prirodzenému priebehu ich stretnutí a zároveň by zbytočne poskytovala živnú pôdu pre eskalovanie konfliktov medzi rodičmi, čo je v hrubom rozpore so záujmami maloletej. Otec má svoju dcéru rád, chce mať možnosť podieľať sa na jej výchove a starostlivosti v čo možno najširšom rozsahu a toto je možné realizovať len vtedy, ak bude mať možnosť s maloletou sa dostatočne často stretávať a tráviť spoločný čas, čo je tiež v súlade s práním maloletej. Preto je namieste ponechať stretávanie v zmysle platného rozsudku, ktorý podporu a rozvoj ich vzťahov umožňuje.

27. Odvolací súd pripomína, že pri nariadení neodkladného opatrenia treba vždy brať na zreteľ práva a povinnosti oboch strán a pri jeho nariadení musí súd vychádzať z toho, aby právo jednej strany nebolo neprimerane ohrozené alebo porušené na úkor druhej strany, teda nariadenie neodkladného opatrenia nesmie neprimerane zasahovať do práv toho, voči komu sa má nariadiť. Matkou navrhované neodkladné opatrenie by znamenalo neprimeraný zásah do práv dieťaťa aj práv otca a to bez toho, aby bolo nevyhnutné na dosiahnutie matkou sledovaného účelu. Ak by súd akceptoval matkin právny názor o potrebe navrhovaných obmedzení v stretávaní otca s maloletou napriek doposiaľ prijatým opatreniam súdu, uvedený záver by potom prakticky nepripúšťal inú úpravu styku ani do budúcnosti (rozumej pri rozhodovaní vo veci samej, keďže obava matky bude pretrvávajúca), čo je neudržateľné a takýto prístup k riešeniu problému by ani nemohol byť v záujme maloletej, ktorá má právo na rovnocenný styk s oboma rodičmi a nemôže jej byť na prospech obmedzovanie styku s ktorýmkoľvek z milujúcich rodičov.

28. Záverom odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že týmto v žiadnom prípade nemieni obhajovať protiprávne konanie otca, ktorého sa dopustil unesením maloletej do Dubaja, len pripomína, že každé eskalovanie rodičovského konfliktu ohľadom starostlivosti o maloletú je v priamom rozpore s jej najlepším záujmom. Je pritom zrejmé, že prebiehajúci konflikt rodičov by bol potom nepochybne nepriamo naďalej rozširovaný aj obmedzením styku otca s maloletou na matkou požadované minimum a za podmienok, ktoré prakticky vylučujú slobodné trávenie spoločného času otca s dcérou (prítomnosťou matky). Takéto oklieštenie práva rodiča, majúceho preukázateľne vybudované pevné citové väzby so svojím maloletým dieťaťom a ktorý má eminentný záujem byť nedielnou súčasťou jeho života a podieľať sa v čo najširšom rozsahu na jeho starostlivosti, môže viesť tohto rodiča práve k výsledku, ktorého sa matka obáva, prípadne k hľadaniu iných radikálnych riešení. Je preto v záujme všetkých účastníkov konania, a predovšetkým maloletej A., aby sa rodičia snažili vzájomne rešpektovať svoje rodičovské práva, aby uznali nezastupiteľnú úlohu matky aj otca v živote maloletej, a v uvedenom zmysle aj pristupovali k riešeniu konfliktných situácií.

29. Nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe dočasnej úpravy, ktoré podmienky v danom prípade splnené neboli, nebolo potom možné návrhu vyhovieť. Neodkladné opatrenie nemá byť iba formálnym rozhodnutím súdu, ale rozhodnutím nevyhnutne potrebným na vyriešenie situácie, ktorá neznesie odklad. O taký prípad tu nešlo a preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil za použitia ustanovenia § 388 CSP a návrh matky v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodnuté nebolo, keďže toto patrí až konečnému rozhodnutiu (§ 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

30. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).